

[Nauerby]

det problem, og det kan vi hilse med tilfredshed.

Melchior (CD):

Vi skal jo ikke stå og spille ping-pong med taksigelserne, men jeg vil da gerne sige arbejdsministeren tak for de få bemærkninger, han henvendte til mig. Jeg opfatter hans positive holdning til det, jeg havde lejlighed til at sige på mit partis vegne, sådan, at jeg deri også lægger et tilsagn om, at arbejdsministeren vil søge fremskaffet de oplysninger og tage de initiativer, som jeg i mit indlæg opfordrede til. Jeg skal gentage, at jeg godt ved, at arbejdsministeren har meget at lave, men i modsætning til folketingsmedlemmer har en minister jo sekretærhjælp. Jeg stoler derfor på, at det, der her blev sagt, og som arbejdsministeren var så venlig at anerkende, vil blive gennemlæst, og derfor ser også vi frem til et fortsat godt samarbejde på dette så vitale område.

Jeg vil godt af arbejdsministerens bemærkninger fremhæve en enkelt, nemlig at han gjorde den iagttagelse, at flere og flere medborgere i dette land ønsker halvtids- eller anden deltidbeskæftigelse. Det er noget, vi er enige med arbejdsministeren i, og som vi ved forskellige lejligheder og på forskellig måde har påpeget, og som jeg tror man bliver nødt til at se på, og det vil vi tage initiativer til.

Så har jeg bemærket mig, at der ikke er nogen af de andre, der har haft ordet her, som har anfægtet det gæt – og jeg indrømmer da, at det kun er et gæt – på 120.000 reelt arbejdsløse, altså folk, der er til rådighed for arbejdsmarkedet, som jeg dristede mig til at fremsætte i mit første indlæg heroppe. O.k., der vil gå et halvt års tid, så ved vi det nøjagtigt, men jeg har altså bemærket mig, at der ikke har været nogen protester herimod.

Måtte jeg have lov at sige til flere af ordførerne, ikke mindst ordføreren fra fremskridtspartiet, at når man siger, at arbejdsfordeling, efterløn og lignende ting ikke skaber nye arbejdspladser, så er det da selvfølgelig uimodsigelig rigtigt, men en udvikling af arbejdsfordeling, efterløn osv. stiller sig sandelig heller ikke hindrende i vejen for oprettelse af nye arbejdspladser. Derfor ville det være uretfærdigt indtil det tåbelige, dersom man

ikke foretog den retfærdighedsgerning, der ligger i en bedre fordeling af arbejdet, i en efterløn til folk, der er blevet 60 år, eller en efterlønsmulighed i hvert fald, og en igangsættelse af arbejde for de unge og for de langtidsledige. Det ville være ganske meningsløst ikke at tage fat på disse ting, så længe det, som jeg sagde i mit første indlæg, ikke på nogen måde hæmmer den danske konkurrenceevne på det internationale marked og ikke på nogen måde hindrer, at flere af de virkelige ledige kommer i arbejde.

Jeg vil i denne forbindelse understrege, at CD ikke hører til de partier, der finder arbejdsløshedsunderstøttelsen for høj. Vi føler slet ikke, at vi kunne leve med en mindre rimelig godtgørelse til de medborgere, som vitterlig og uden egen grov skyld er ledige. Det er den eneste mulighed for, at vi andre kan bryde vort brød med god samvittighed. Til syvende og sidst skal det nok også vise sig, at selv for en mere hårdkogt del af erhvervslivet må det være en rimelighed, at de mennesker, som de at en eller anden årsag er nødt til at fritstille, altså afskedige, ikke er henvist til et eller andet umenneskeligt mørke. Vi andre, der modtager løn, eller hvad hedder det for os: honorar for vort arbejde, vi kan sandelig kun med stor tilfredshed se på, at der sker en fair behandling af de medborgere, der ikke er i arbejde for tiden.

Så skal jeg slutte med at tage stilling til dagsordenerne, skønt jeg endnu ikke har fået den sidste i hånden i skriftlig form.

Må jeg sige om det af hr. Honoré fremsatte dagsordensforslag, at det bliver vi nok nødt til at stemme imod. Da mit parti jo er forligspartner med kristeligt folkeparti i det forlig, som denne dagsorden henviser til, nemlig om lønrammen – det er augustforliget fra 1976, det drejer sig om – føler vi os en lille smule brøstholdne og meget forbavsede over, at et af forligspartierne stiller en dagsorden om denne sag uden at have talt med os om det. Indledningen til dagsordensforslaget er en selvfølgelighed, som vi overhovedet ikke behøver at stemme om, og den sidste del, nemlig en indskærpelse af en forpligtelse, synes vi ikke at der er nogen grund til for dette folketing på nuværende tidspunkt at give sig af med. Vi må derfor både på grund af indholdet og fremgangsmåden stemme imod dette dagsordensforslag.